

Тия дни
за радост наша,
мисля даже
и за ваша,
два се празника
случиха
и другарите
решиха
излет кратък
да направим,
и скуката да оставим ...
С пълни раници —
товари
утрото на път ни свари,
мен, Никола,

Петьо, Станчо,
Роза, Добри
и Иванчо.
Нас ни теглеха
сърцата
хей нататък,
в планината,
де през лятото
ний бехме,
на палатки
си живехме.
Всички тръгнахме
с вълнение
да направим
поклонение.

Другарска разходка

Как е чудна есента,
как е златна песента
на листата
пожълтели,
като накит

нависели,
като наниз
на гората,
цяла в сребро
и в позлата.